

មាត្រា ២ - ប្រធានព្រឹទ្ធសភា និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ - ព្រះរាជក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃចេញព្រះហស្តលេខនេះ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០០

ក្នុងព្រះបរមនាមនិងតាមព្រះរាជក្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

II- រាជរដ្ឋាភិបាល

១-អនុក្រឹត្យ

អនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក

ស្តីពីវិសោធនកម្ម នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ត្រង់មាត្រា ១.២.៣ និង ៤ ពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសណ្ឋានកងចំណុះចំណែក កងទ័ព កងកម្លាំង និង កងកិច្ចការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការ តែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាស អោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- យោងអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ ឯកសណ្ឋានផ្នែកសញ្ញានិងទង់ជ័យនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- តាមសំណើរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០

សំរេច

មាត្រា ១ - ក្នុងមាត្រា១១នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ត្រូវបានកែតម្រូវដូច ខាងក្រោម ៖

ត្រូវបានរៀបចំឯកសណ្ឋានរបស់រាងកាយពលរដ្ឋមនុស្សជាតិ ដូចខាងក្រោម ៖

រូបភាព ម៉ូតូនិម្មិតនៃឯកសណ្ឋាន :

ក-ឯកសណ្ឋានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយធីនគោត :

១-ឯកសណ្ឋានលេខ១ : (អាវកុដ ស)

-អាវកុដស កម្រង ខោពណ៌ក្រហម មានគ្នូតក្រហមពីរ ។

-អាវកុដស កម្រង កាត់រាងអាវត់ គ្មានតែកខ្នង ត្រូវផលិតអាវដែលមានកំពស់ ៥ ស.ម ដោយប៉ាក់ភ្នំ ទេសឱនពណ៌មាសជុំវិញពេញក្រអូបអាវនិងប៉ាក់ផ្កាភ្នំរាងកន្ទុយកណ្តុរព័ទ្ធជុំវិញមានទំហំ ០,៣ ស.ម ។ លើស្មាទាំង សង្ខារមានប៉ូល យោកប៊ូន(យោកប៊ូនខាងលើដេរប៉ះ ចំកណ្តាល មានចាប់ផ្តុំមួយ គំរូរាងស្លឹកពោធិ យោកប៊ូន ពីរខាងក្រោមដេរបង្កប់ គំរូរាងចតុកោណកែង) អាវដែលកាត់ម៉ូតដែលបំពង់ លើថ្មើរដៃបត់ចុងដៃអាវមានប៉ាក់ភ្នំ ទេសឱនពណ៌មាស ប៉ាក់រាងស្លឹកពោធិ ហើយចុងស្លឹកពោធិនោះត្រូវដាក់អោយចំពិលើខ្នងដៃ ។ ទំហំប៉ាក់ចាប់ពី ចុងដៃអាវរហូតដល់ចុងស្លឹកពោធិមានកំពស់ ៩ ស.ម ផ្នែកខាងក្រោយចុងដៃអាវត្រូវប៉ាក់មកលើកំពស់ ៥,៥ ស.ម ។ នៅជុំវិញភ្នំទេសឱនត្រូវប៉ាក់ផ្កាភ្នំរាងកន្ទុយកណ្តុរព័ទ្ធជុំវិញមានទំហំ ០,៣ ស.ម ឡើយអាវមានរូបព្រះ សង្ហារពណ៌មាស (ឡើយចំពីក្រោមកដល់ក្រោមចំនួន ៦ ឡើយយោកប៊ូនចំនួន ៥ ឡើយប៉ូលស្មាទាំងសង្ខារ និងដាក់បញ្ចេញនៅចុង ដៃអាវនីមួយៗម្ខាង) ។

-ខោធីងវែងចង្កេះត គ្មានភ្នំ នៅខាងក្រោយមានយោកប៊ូនដេរបង្កប់គ្មានគំរូរ យោកប៊ូននៅចំហៀង ដេរបង្កប់តាមថ្មើរខោទាំងសង្ខារ ពីចង្កេះដល់ចុងធីង ខោមានគ្នូតពណ៌ក្រហមពីរ គ្នូតនីមួយៗមានទំហំ ២ ស.ម ឃ្មាត ពិភ្នាចម្ងាយ ០,៥ ស.ម ។

-មួកកាសស្តេត ពណ៌ក្រហម ក្រណាត់កាំម៉ឺ ធីងមួកពណ៌ក្រហម ហាមមួកធ្វើពិពៅស្ទឹងពណ៌ខ្មៅ នៅលើ ហាមមួកមានប៉ាក់ភ្នំទេសឱនពណ៌មាសដល់ធីងមួក វីណូខាងមុខនិងឡើយ (រូបព្រះសង្ហារ) ពណ៌មាស ។

-ស្បែកធីងឃ្មុប ពណ៌ខ្មៅ ធ្វើអំពីស្បែក កខ្ចី ។

-ស្រោមធីងពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដៃពណ៌ស ។

-ខ្សែរំយោល ពណ៌មាសវេញចូលគ្នារាងសំប៉ែត ខ្សែអមបីមានម្តូលបន្តោកពីរពណ៌មាស មានក្បាច់ផ្កាភ្នំ ។

-ខ្សែក្រវាត់ ពណ៌ត្រេអូ ក្បាលខ្សែក្រវាត់ធ្វើអំពីលោហធាតុលាតពណ៌មាស (ប្រើគ្រប់ឯកសណ្ឋាន ទាំងអស់) ។

-ចំពោះនារី អាវមានគំរូដូចបុរស តែកាត់រាងតាមដងខ្លួននារី សំពត់ហ្សឺបក្រោមជង្គង់ពណ៌ក្រហម មានគ្នូត ក្រហមសង្ខារដូចគ្នា ។

២-ឯកសណ្ឋានលេខ ២ : (អាវវ៉ារី)

-ឯកសណ្ឋានលេខ ២នេះ ពណ៌ត្រេអូ អាវសីមីក្នុងពណ៌ត្រេអូខ្ចី ក្រវាត់ពណ៌ខ្មៅ ។

-អាវកាត់រាងអាវវ៉ារី មានតែកខ្នងមួយ កបើកប៉ូលស្មាទាំងសង្ខារ មានយោកប៊ូន (យោកប៊ូនខាងលើ ដេរប៉ះ ចំកណ្តាលមានចាប់ផ្តុំមួយ គំរូរាងស្លឹកពោធិ យោកប៊ូនខាងក្រោមដេរបង្កប់មានគំរូរាងចតុកោណ

កែង) ដៃអាវដែងកាត់រាងដៃបំពង់ ។ ឡេវអាវមានរូបព្រះសង្ឃរ ឡេវធំបួន ឡេវហោប៉ៅបួន ឡេវ តូចប៉ុលស្មាពីរ និងឡេវបញ្ឆោតនៅចុងដៃអាវម្ខាងមី ។

-ខោជើងវែង ពណ៌ត្រក្រី ឆ្នើរបង្កប់ ចង្កេះត គ្មានភ្លី មានហោប៉ៅបួន (ហោប៉ៅពីរខាងក្រោយដេរបង្កប់ មានគំរូរាងស្លឹកពោធិ នៅចុងប្រៀងពីរ ដេរបង្កប់តាមឆ្នើរខោ) ។

-មួកកាសស្តេត ពណ៌ត្រក្រី ជើងមួកពណ៌ខ្មៅ ហាមមួកធ្វើដំរីដំរីងពណ៌ខ្មៅ វណ្ណនិងឡេវមួក (រូបព្រះសង្ឃរ) ពណ៌មាស លើហាមមួកមានប៉ាក់ក្បាច់ភ្លឺទេសឱនដល់ជើងមួកទាំងសង្ខាង ។

-អាវសីមីក្នុង ពណ៌ត្រក្រីខ្លី កាត់ស្រុងវែងដាក់ក្នុងខោ មានហោប៉ៅមួយនៅខាងឆ្វេង គ្មានគំរូរ ដៃអាវកាត់ តែកដាក់ឡេវបិទ ។

-ក្រវាត់ កពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដៃ ពណ៌ស ។

-ស្បែកជើងយូប ពណ៌ខ្មៅ ធ្វើពីស្បែក កខ្លី ។

-ខ្សែក្រវាត់ ពណ៌ត្រក្រី ក្បាលខ្សែក្រវាត់លោហធាតុលាត ពណ៌មាស ។

-ចំពោះនារី អាវដូចខាងលើ តែជិបចង្កេះ និងកអាវ តាមរាងដងខ្លួន សំពត់ប្រៀបក្រោមជង្គង់ ។

៣-ឯកសណ្ឋានលេខ ៣ : (សាហាវិយែន)

-ឯកសណ្ឋាននេះទាំងអាវនិងខោ ពណ៌ត្រក្រី ហោប៉ៅបួន ។

-អាវដៃខ្លី កហើក ខាងក្រោយមានតែក និងមានប៉ានចង្កេះ ផ្នែកខាងមុខហោប៉ៅបួន (ពីរខាងលើ និងពីរ ខាងក្រោម ហើយហោប៉ៅអាវនិងគំរូបត្រូវដេររាងមូល ប៉ុលស្មាទាំងសង្ខាង ឡេវរូបព្រះសង្ឃរ ពណ៌មាស) ។

-ខោជើងវែង ពណ៌ត្រក្រី (កាត់ម៉ូតដូចឯកសណ្ឋានលេខ ២) ។

-មួក ស្បែកជើង និងស្រោមជើង (ដូចឯកសណ្ឋានលេខ ២) ។

-ចំពោះនារី អាវដូចបុរស តែជិបចង្កេះតាមរាងនារី ហើយសំពត់ប្រៀបពណ៌ត្រក្រី ក្រោមជង្គង់ ។

៤-ឯកសណ្ឋានការងារ (លេខ ៤) : គំរូឯកសណ្ឋាននេះមានតែមួយសំរាប់គឺ ៖

-ឯកសណ្ឋានការងារ អាវពណ៌ត្រក្រី ដៃខ្លី ហើយខោពណ៌ត្រក្រី ។

-អាវដៃខ្លី ពណ៌ត្រក្រី កខុប ប៉ុលស្មាទាំងសង្ខាង កាត់ស្រុងវែងដាក់ក្នុងខោ ហោប៉ៅពីរដេរប៉ះ ចំកណ្តាល ដេរបត់ផ្គត់មួយ មានគំរូរាងស្លឹកពោធិ ឡេវធម្មតាពណ៌ត្រក្រី ។

-ខោជើងវែង (ដូចឯកសណ្ឋានលេខ ៣) ពណ៌ត្រក្រី ។

-មួកបោល ពណ៌ត្រក្រី នៅស្រទាប់មួកមានចំណាស់តាមបណ្តោយទំហំ ៨ម.ម ។

-ខ្សែក្រវាត់ ពណ៌ត្រក្រី (ដូចខ្សែក្រវាត់ឯកសណ្ឋានលេខ ១) ។

-ចំពោះនារី អាវដូចបុរស ខោជើងវែង កាត់ដូចបុរស តែខុសចំពោះនារី តែក ឡេវចំប្រៀងបួសំពត់ ប្រៀប ពណ៌ត្រក្រី ក្រោមជង្គង់ ។

៥-ឯកសណ្ឋានប្រយោជន៍ :

-គំរូឯកសណ្ឋានប្រយោជន៍ មានតែមួយសំរាប់ អាវដែរដែង ហោប៉ៅបួន ខោជើងដែង ហោប៉ៅប្រាំមួយ ជើង ខោចងខ្សែ ឬដាក់ខ្សែយឺតវិគលើង ពណ៌ត្រេអូ ជើងគោក (ទ័ពពិសេស ស៊ើបការ ទ័ពការពារព្រំដែន និងឥត្រ យោង ពណ៌កាំម៉ូផ្លា) ដោយឡែកថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ ជាអទិភាពពាក់ប៉ានទាំងអស់ ។

-អាវដែរដែង កប្រីក ថ្នាំបាញ់ ហោប៉ៅបួន ដេរយោគមកក្រៅទាំងអស់ មានគំរូរាងចតុកោណកែង ឡើយ ទាំងអស់ដាក់បង្កប់ ពណ៌ត្រេអូ ដែរអាវដែរ កាត់ដៃបំពង់ មានក្រវាត់និងឡើយ លើស្មាមានប៊ូលពីរសង្វាង ។

-ខោជើងដែង ថ្នាំបាញ់ ហោប៉ៅប្រាំមួយ ដេរយោគមកក្រៅទាំងអស់ មានគំរូរាងចតុកោណកែង នៅចំហៀងតាមថ្នាំបាញ់ខោ ដេរយោគមកក្រៅ ប៉ានជង្គង់ នៅសង្វាងភ្នៅមានហោប៉ៅពីរ នៅជើងម្ខាងមួយ ផ្នែកខាងក្រៅហោប៉ៅ ដេរយោគមកក្រៅ នៅកណ្តាលហោប៉ៅមានបត់ផ្គត់ពីរជាន់ គំរូរាងចតុកោណកែង ដាក់ឡើយពីរ ជើងខោចងខ្សែ ឬខ្សែយឺត ។

-មួកដែកនិងមួកហ្ស៊ីកកីពណ៌ត្រេអូ (ទ័ពពិសេស ទ័ពការពារព្រំដែននិងឥត្រយោង ពណ៌កាំម៉ូផ្លា) ហើយមួកហ្ស៊ីកកី នៅលើហាមមួករបស់ឧត្តមសេនីយមានប៉ាក់ភ្នំទេសឌិន ដូចមួកកាសស្តេតដែរ ។

-ស្បែកជើងស្បែក កង ពណ៌ខ្មៅ ។

-ស្រោមជើងពណ៌ត្រេអូ ។

-កន្សែងរុក (ហ្វូឡា) ពណ៌ត្រេអូ ក្រណាត់នីឡុង ។

-ប៊ែរពណ៌ត្រេអូ ជើងគោក ទ័ពពិសេស ឥត្រយោងពណ៌ក្រហម ។

៦-ឯកសណ្ឋានថ្នាក់វរសេនីយ :

១-ឯកសណ្ឋានលេខ១ : ដូចថ្នាក់ឧត្តមសេនីយដែរ តែមានចំណុចមួយចំនួនខុសគ្នាដូចខាងក្រោម ៖

-ប៉ាក់ភ្នំទេសឌិននៅលើអាវខាងចុងបិទឡើយទាំងសង្វាង ខាងដើមត្រូវប៉ាក់ទំហំ ៣ ស.ម ហើយបញ្ជិតទៅ លើប្រវែង ៧ ស.ម ដោយគិតពីខាងដើមមក ។

-នៅចុងដៃអាវមានប៉ាក់ភ្នំទេសឌិនដូចថ្នាក់ឧត្តមសេនីយដែរ តែទំហំតូចជាងថ្នាក់ឧត្តមសេនីយចំនួនពាក់ កណ្តាល ។

-មួក នៅលើហាមមួក ក្បាច់ភ្នំទេសឌិន នៅចុងហាមមួកទុកចន្លោះពីជើងមួកសង្វាង ប្រវែង ៤ ស.ម ។

-ខ្សែរយោលវេញចូលគ្នាបីខ្សែដៃ តែទំហំតូចជាងថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ ។

-ខោជើងដែរពណ៌ក្រហម ថ្នាក់វរសេនីយមានគ្នាពីរ គ្នាតិមួយៗទទឹង១ ស.ម ។

២-ឯកសណ្ឋានលេខ ២+៣ : រូបភាព ម៉ូត ពណ៌ ដូចថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ តែខុសគ្នានៅហាមមួក ក្បាច់ភ្នំ ទេសឌិនទុកចន្លោះពីដើមមួកសង្វាង ៤ ស.ម ។

៣-ឯកសណ្ឋានលេខ ៤ (អាវការងារ) : ដូចគ្នាឧត្តមសេនីយ តែខុសគ្នាមួកប្រាណេ នៅស្រទាប់ មួកថ្នាំមានចំណុចហាមទំហំ៥ស.ម ។

៤-ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធ : ដូចខ្ពង្កមសេនិយ តែខុសគ្នា ម្នាក់ហ្វឹកកី ក្បាច់ភ្លឺទេសឱននៅហាមម្នាក់ ទុក ចន្លោះ៤ស.ម ពីជើងម្នាក់ ។

គ-ឯកសណ្ឋានថ្នាក់អនុសេនិយ :

១-ឯកសណ្ឋានលេខ១ : ដូចថ្នាក់ខ្ពង្កមសេនិយដែរ តែមានចំណុចខុសគ្នាសំរាប់សំគាល់ថ្នាក់ដូចខាង ក្រោម ៖

-ប៉ាក់ភ្លឺទេសឱននៅលើកអាវខាងចុងបិទឡើយទាំងសង្វាង ខាងដើមត្រូវប៉ាក់កំពស់២ស.ម បញ្ជិតរៀបស្អាត ឡើងប្រវែង ៧ស.ម នៅថ្នាក់ដើមអាវមានចំណាត់ថ្នាក់ ១ស.ម ។

-ម្នាក់កាសស្តេត នៅហាមគ្មានក្បាច់ភ្លឺទេសឱនទេ តែមានចំណាត់ពណ៌មាសនៅចុងហាម ប្រវែងទទឹងធ្នូត ចំនួន ៦ម.ម ។

-ខោជើងវែងពណ៌ក្រហម ធ្នូតមានតែមួយ ប្រវែងទទឹងធ្នូត ២ស.ម ។

២-ឯកសណ្ឋានលេខ ២+៣ : ដូចថ្នាក់ខ្ពង្កមសេនិយដែរ តែខុសគ្នាម្នាក់កាសស្តេត លើហាមម្នាក់គ្មាន ក្បាច់ភ្លឺទេសឱនទេ មានចំណាត់ពណ៌មាសនៅហាមម្នាក់ដូចម្នាក់កាសស្តេតឯកសណ្ឋានលេខ ១ដែរ ។

៣-ឯកសណ្ឋានការងារ : ដូចខ្ពង្កមសេនិយ តែម្នាក់បោលចំណាត់ទឹកប្រាក់ ។

៤-ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធ : ដូចថ្នាក់ខ្ពង្កមសេនិយដែរ តែម្នាក់ហ្វឹកកីនៅហាមម្នាក់មានចំណាត់ធ្នូតដូចម្នាក់កាស ស្តេតដែរ ។

ឃ-ថ្នាក់នាយទាហានរងនិងពលទាហាន :

-ក្នុងលក្ខណៈដែលក្រសួងការពារជាតិនិងអគ្គមេបញ្ជាការពិនិត្យឃើញថា : ត្រូវបំពេញលេសកម្មនៅ ក្រៅប្រទេស ឬក្នុងពិធីការជាតិធំៗ នាយទាហានរងនិងពលទាហានអាចមានឯកសណ្ឋានលេខ២ ឬលេខ៣ដែរ។ ចំពោះឯកសណ្ឋានទាំងនោះដូចថ្នាក់អនុសេនិយដែរ តែម្នាក់កាសស្តេតគ្មានក្បាច់ភ្លឺទេសឱន ឬធ្នូតអ្វីទាំងអស់ ។

-ចំពោះនាយទាហានរងនិងពលទាហាន មានគោលរបបតែឯកសណ្ឋានការងារនិងឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធតែ ប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះឯកសណ្ឋានការងារនិងប្រយុទ្ធដូចថ្នាក់អនុសេនិយដែរ តែម្នាក់បោលនិងហ្វឹកកីគ្មានធ្នូត អ្វីទាំងអស់ ។ ចំពោះឯកសណ្ឋានការងារនិងប្រយុទ្ធដូចថ្នាក់អនុសេនិយដែរ តែម្នាក់បោលនិងហ្វឹកកីគ្មានធ្នូត អ្វីទាំងអស់ ។

មាត្រា ២ .- ក្នុងមាត្រា២ថ្មីនៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ត្រូវបានកែតម្រូវដូច ខាងក្រោម :

ត្រូវបានរៀបចំឯកសណ្ឋានកងនាវាចរកម្មនិង អាវាសចរកម្មនិង ដូចខាងក្រោម ៖

ក-ឯកសណ្ឋានកងនាវាចរកម្មនិង កម្ពុជា

-ឯកសណ្ឋានកងនាវាចរកម្មនិង គ្រប់ឯកសណ្ឋាននិងគ្រប់ថ្នាក់ នាយទាហាន នាយទាហាន រងនិងពលទាហានដូចទ័ពជើងគោក ខុសគ្នាតែពណ៌ប៉ុណ្ណោះ ។ ពណ៌ឯកសណ្ឋានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

-ឯកសណ្ឋានលេខ ១ លេខ ២ លេខ ៣ និងលេខ ៤ (អាវកុដស អាវវីរី សាហារីយែន និង ការងារ ប្រកបដោយ ភ្នែកជើង និងស្រោមជើង ពណ៌សទាំងអស់) ។ ចំពោះអាវសីមីក្នុងរបស់ ឯកសណ្ឋានលេខ ២ ពេញតែមួយពណ៌សប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយឡែកឯកសណ្ឋានការងារមាន ០២ សំរាប់ (០១សំរាប់ពណ៌ស) ខ្សែក្រវាត់ តូចពណ៌ស ក្បាលខ្សែក្រវាត់លាតពណ៌ស ។ ចំពោះនាយទាហានរង និងពលទាហាន អាវការងារពណ៌សកអាវទំលាក់មកក្រោមរាងជាកន្លែងវែងប្រវែង២៥ ស.ម ជុំវិញអាវ នេះមានតួត៣ ពណ៌ខៀវ ម្នាក់នីមួយៗមានទំហំ៨ ស.ម ។ ហើយពាក់ម្នាក់នីមួយៗពណ៌សជើងម្នាក់ ពណ៌ខៀវ លើជើងម្នាក់ សរសេរអក្សរពណ៌សថា (កងនាវាចរកូមិន្ទកម្ពុជា) កំពស់អក្សរ១៥ម.ម ។ ជើងម្នាក់ខាងក្រោយនៃក មានខ្សែពីរសំរាប់ចងកន្ទុយខ្សែមានរាងកន្ទុយត្រី ។

-ចំពោះនាយទាហានត្រូវបានបន្ថែមឯកសណ្ឋានខ្មៅមួយសំរាប់ទៀតដែលមាន រូបភាព ម៉ូត អាវ កាត់លំនាំអាវវីរី កប្រើក គ្មាននៃកខ្នង គ្មានប៉ូលស្នា មានហោប៉ៅចំនួន៣ (ហោប៉ៅលើក្រោមដេរបង្កប់) ឡើយមានរូបព្រះសង្ឃរាជ ពណ៌ស ពីរជួរខាងមុខ៣ម្ខាង ។ នៅចុងដៃអាវមានដេរសញ្ញាសក្តិចម្ងាយ៦ស.ម ប្រាកដចុងដៃអាវឡើងមកលើតាមឋានន្តរសក្តិ ។

-សក្តិដៃអាវថ្នាក់ឧត្តមនាវីរលេចក្បាច់ផ្កាភ្ញី ៦ស.ម ពីចុងដៃអាវ (ផ្កាភ្ញីមានទំហំ ១ស.ម) ។ ផ្កាយថ្នាក់ឧត្តមនាវីពាក់លើផ្កាភ្ញីកំពស់ ១,២ ស.ម ហើយទាបតាមចំនួនផ្កាបច្ចុប្បន្នខាងក្រៅនៃដៃអាវ ។

- អាវសីមីពណ៌ស ក្រវាត់កពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដៃពណ៌ស ។
- មួកកាសស្តេតពណ៌ស តាមឋានន្តរសក្តិ ។
- ខោជើងវែងពណ៌ខ្មៅ ថ្នេរបង្កប់ ចង្កេះត មានភ្លើង ហោប៉ៅបួន (ខាងក្រោយពីរគ្មានគំរូប នៅ ចំប្រុងដេរបញ្ជិតតាមថ្នេរខោ)

-ស្បែកជើងកខ្ចីពណ៌ខ្មៅ ស្រោមជើងពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដៃពណ៌ស ។

-ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធ ដូចទំព័រជើងគោក តែបើពណ៌ខៀវទឹកសមុទ្រ ហើយកន្លែងរុក (ហ្វីឡា) ពណ៌ខៀវទឹកសមុទ្រ (ខៀវទឹកបិទ) ។

ខ-ឯកសណ្ឋានកងអាកាសចរកូមិន្ទ កម្ពុជា :

គ្រប់ប្រភេទនៃឯកសណ្ឋាននិងគ្រប់បណ្តាថ្នាក់នាយទាហាន នាយទាហានរងនិង ពលទាហាន មានឯកសណ្ឋានដូចគ្នាជើងគោក តែឯកសណ្ឋានអាកាសចរកូមិន្ទកម្ពុជាត្រូវបានកំណត់ពណ៌ ដូចខាង ក្រោម ៖

១-ឯកសណ្ឋានលេខ ១ : អាវកុដស ពណ៌ស ខោពណ៌ខៀវក្រអៅនិងមួកកាសស្តេតពណ៌ខៀវ ក្រអៅជើងមួកពណ៌ក្រអៅ ។

២-ឯកសណ្ឋានលេខ ២ លេខ ៣ និងលេខ ៤ : ពណ៌ខៀវក្រអៅ ស្បែកជើងពណ៌ខ្មៅដូចទំព័រ ជើងគោកដោយឡែកអាវសីមីក្នុងរបស់ឯកសណ្ឋានលេខ ២កាត់ដូចជើងគោក ពណ៌ផ្ទៃមេឃ ។ ហើយ

ឯកសណ្ឋានការងារមានមួយសំរាប់ អាវតណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ខេត្តណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ម្នាក់ប្រមាណណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ក្រុមការងារដូចទ័ពជើងគោកនិងខ្សែក្រវាត់តូចណ៍ទឹកប៊ិច ក្បាលលាតណ៍មាស ។

៣-ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធ : ដូចទ័ពជើងគោក យ៉ែនិងកន្សែងរុករានណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម (ខ្សែវ៉ែងមេម) ។

មាត្រា ៣ - ក្នុងមាត្រា៣៧នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ត្រូវបានកែតម្រូវដូចខាងក្រោម :

ត្រូវបានរៀបចំឯកសណ្ឋានត្រួតទ័ពនិងកងកិត្តិយសដូចខាងក្រោម :

ក-ឯកសណ្ឋានត្រួតទ័ព :

ឯកសណ្ឋានត្រួតទ័ពមានពីរសំរាប់ មួយណ៍ស មួយទៀតណ៍ត្រេកម៉ី ម៉ូត រូបភាពឯកសណ្ឋាននិងម្នាក់ស្នេហាដូចឯកសណ្ឋានលេខ ២ តែម្នាក់ស្នេហាធ្វើតាមឋានៈដូចទ័ពជើងគោកស្បែកជើងស្បែក កង់ណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ខ្សែក្រវាត់ណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ក្រវាត់ណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម អាវស៊ីមីក្នុងណ៍ត្រេកម៉ីមួយណ៍សមួយ ខ្សែវ៉ែងមេមណ៍មាសនិងកន្សែងរុករានណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម រូបភាពណ៍ស ។

ខ-ឯកសណ្ឋានកងកិត្តិយស :

១-ឯកសណ្ឋានមេបញ្ជាការកងកិត្តិយសនិងអ្នកកាន់ទង្វ័ះ : ត្រូវពាក់ឯកសណ្ឋានលេខ ២ របស់ទ័ពជើងគោកតាមឋានៈនូវសក្តិជាកស្នែង ។ ចំពោះមេបញ្ជាការកងកិត្តិយសតាមបណ្តាផែន ជើង គោកនាវាចរ អាគារចរ ត្រូវពាក់ឯកសណ្ឋានលេខ ២តាមឋានៈនូវសក្តិជាកស្នែងនិងតាមប្រភេទ ទ័ព ។

២-ឯកសណ្ឋានកងកិត្តិយស ជើងគោក : ឯកសណ្ឋានមានមួយសំរាប់ណ៍ត្រេកម៉ីដូចត្រួតទ័ព តែខុសគ្នាកងកិត្តិយសជើងគោកពាក់មួកស៊ីកាសណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម កន្សែងរុករានណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម ។

៣-ឯកសណ្ឋានកងកិត្តិយស នាវាចរ : ឯកសណ្ឋានណ៍ស មួកស៊ីកាសណ៍សនិងកន្សែងរុករានណ៍ស (កាត់ម៉ូតឯកសណ្ឋានលេខ ២ កងនាវាចរភូមិន្ទកម្ពុជា) ។

៤-ឯកសណ្ឋានកងកិត្តិយស អាគារចរ : ឯកសណ្ឋានណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម មួកស៊ីកាសណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម កន្សែងរុករានណ៍ខ្សែវ៉ែងមេម កាត់ដូចឯកសណ្ឋានលេខ ២ កងអាគារចរភូមិន្ទកម្ពុជា ។

៥-ឯកសណ្ឋានកងកិត្តិយស ដាវ : ពាក់ឯកសណ្ឋានលេខ ១ ថ្នាក់អនុសេនីយ ប្រើដាវមានរូបភាពណ៍សខ្សែវ៉ែងមេមដាវណ៍មាស ដងដាវភ្នាក់ប្រហូមុខបួន ផ្ទៃដាវណ៍ទឹកប្រាក់ ចង្កុំនិងដងដាវក្បាច់ណ៍មាស ។

មាត្រា ៤ - ក្នុងមាត្រា ៨៧ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ០៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ត្រូវបានកែតម្រូវដូចខាងក្រោម :

ត្រូវបានកំណត់អំពីរបៀបប្រើប្រាស់និងពាក់ឯកសណ្ឋាន ថ្នាក់នានា នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចខាងក្រោម :

-ការស្នេហាពាក់ឯកសណ្ឋានគឺជាច្បាប់របស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលនាយទាហាន នាយទាហានរង និងពលទាហានគ្រប់រូបត្រូវអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់បំផុតមិនអាចខ្វះបានឡើយ សំដៅធ្វើអោយយោធិៈ

គ្រប់រូបទូទាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទបានឯកភាពគ្នា ។ ហើយការស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានត្រូវអនុវត្តអោយបាន ត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់នៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនអនុញ្ញាតអោយយោធិនណាម្នាក់ស្លៀកពាក់ខុសពីការកំណត់ឡើយ ហើយការស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានត្រូវពាក់សក្តិភាពស្របនូវសក្តិរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងផ្អាកសញ្ញា ផ្សេងៗដែលកង យោធពលខេមរភូមិន្ទបានកំណត់ ។

ការប្រើប្រាស់និងពាក់ឯកសណ្ឋាន ផ្អាកសញ្ញានានា :

១-ឯកសណ្ឋានធំលេខ ១ : (អាវកុងស)

-ឯកសណ្ឋានធំលេខ ១ សំរាប់ពាក់ក្នុងពិធីចូលព្រះបរមរាជវាំងនិងព្រះរាជពិធីដូចជា : ច្រត់ព្រះ នង្គ័ល អុំទូក បុណ្យឯករាជ្យជាតិ ។ ល ។

-ស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានធំ អាវកុងស ខោពណ៌ក្រអៅ ផ្កាត្រហម ម្ហូកកាសស្តេតខ្មៅ មានរូបព្រះ សង្ហារស្ស៊ីកដើមឃ្នូបស្ស៊ីក កខ្ចីពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដើមឃ្នូ ពាក់សក្តិលើស្មាដែលមានផ្ទៃហ្វូងសក្តិក្រណាត់កាំមី ពណ៌មាស ពាក់ខ្សែរំយោលលើស្មាស្តាំ កន្ទុយខ្សែផ្តុំឡើងអាវទី២ និងពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយសនៅខាងឆ្វេង (បើមាន) ហើយស្រោមដៃតាមពិធីការកំណត់ ។ ចំពោះផ្អាកឈ្មោះ រូបហានុមាននិងសញ្ញាប្រភេទទ័ពនៅកអាវ ឬ សញ្ញាផ្សេងៗទៀតមិនត្រូវពាក់ជាមួយឯកសណ្ឋានធំលេខ ១ នេះឡើយ ។

-ចំពោះកងនាវាចរនិងអាកាសចរត្រូវពាក់ឯកសណ្ឋានធំលេខ១របស់ខ្លួន របៀបស្លៀកពាក់និង ពាក់សំភារៈរួមផ្សំដូចទ័ពដើមគោកដែរ ។

២-ឯកសណ្ឋានធំលេខ ២ : (អាវវារី)

-ឯកសណ្ឋានធំលេខ ២ នេះពាក់សំរាប់ចូលរួមក្នុងពិធីការជាតិនិងអន្តរជាតិធំៗ (តាមការកំណត់ របស់ពិធីការ) ព្រមទាំងការចេញទៅបំពេញបេសកកម្មក្រៅប្រទេស ។

-ស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានធំលេខ ២ ពាក់អាវសីមីពណ៌ត្រេអូខ្ចីទាំងពេលថ្ងៃ យប់និងបុណ្យសព ក្រវាត់ពណ៌ខ្មៅ ខោដើមឃ្នូពណ៌ត្រេអូ ម្ហូកកាសស្តេតពណ៌ត្រេអូ មានរូបព្រះសង្ហារ ស្ស៊ីកដើមឃ្នូកខ្ចីពណ៌ខ្មៅ ស្រោមដើមឃ្នូពណ៌ខ្មៅ ពាក់សក្តិស្មា ផ្ទៃហ្វូងពណ៌ខ្មៅ ក្បាលស្រួច ពាក់ខ្សែរំយោលលើស្មាស្តាំ កន្ទុយខ្សែពាក់ឡើង អាវទី១ ពាក់សញ្ញានៅកអាវ ពាក់ផ្អាកឈ្មោះនៅលើហោប៉ៅអាវស្តាំ បន្តោងរូបហានុមាននៅលើហោប៉ៅស្តាំ ពាក់ ស្រោមដៃតាមពិធីការកំណត់និងគ្រឿងឥស្សរិយយសនៅខាងឆ្វេង (លក្ខណៈចាំបាច់គួរពាក់មេដៃនិងលក្ខណៈ ធម្មតាពាក់ក្បាលមេដៃ) ។ ចំពោះការចេញទៅបំពេញបេសកកម្មក្រៅប្រទេសមិនបាច់ពាក់ខ្សែរំយោលឡើយ ។

-ចំពោះកងនាវាចរនិងអាកាសចរ ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានធំលេខ២ របស់ខ្លួននិងពាក់គ្រឿងរួម ផ្សំផ្សេងទៀតព្រមទាំងរបៀបពាក់ដូចទ័ពដើមគោកដែរ តែកងនាវាចរត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានធំលេខ ២ ពណ៌ ខ្មៅសំរាប់ពាក់ពេលបំពេញបេសកកម្មនៅក្រៅប្រទេសនាវាផ្សេងៗ ។ ឯកងអាកាសចរគ្រប់យោងត្រូវពាក់សញ្ញា របស់ខ្លួនលើផ្អាកឈ្មោះថែមទៀត ។ ការចេញទៅក្រៅប្រទេសមិនបានពាក់ខ្សែរំយោលឡើយ ។

-ចំពោះនៅដៃអាវមិនបានពាក់ផ្អាកកងយោធពលខេមរភូមិន្ទនិងផ្អាកអ្វីទៀតឡើយ ។

៣-ឯកសណ្ឋានលេខ ៣ : (សាហារីយែន)

-ឯកសណ្ឋាននេះពាក់សំរាប់ចូលក្នុងពិធីការជាតិនិងអន្តរជាតិដែលមានលក្ខណៈធម្មតា និងពិធីការ
យោធាផ្សេងៗដូចជា : ទទួលភ្ញៀវជាតិនិងអន្តរជាតិ ពិធីបិទវគ្គ បើកវគ្គ ។ ល។ ។

-ការស្បៀងពាក់ : ពាក់អាវសាបកវិយែន នៅដៃអាវស្កា កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ខោ
ជើងវែង ពណ៌ក្រហម មួកកាសស្តេតពណ៌ក្រហម មានរូបព្រះសង្ឃរាជ ស្បែកជើងស្បែក កខ្ចី ពណ៌ខ្មៅ ពាក់សញ្ញា
ពាក់សក្តិស្នាដែលមានផ្ទៃប្លង់សក្តិពណ៌ខ្មៅ ក្បាលស្រួច ពាក់ផ្ទាំងឈ្មោះ សញ្ញាហានុមាននិងក្បាលមេដៃ
(បើមាន) ។

-ចំពោះកងនាវាចរនិងអាកាសចរត្រូវស្បៀងពាក់ឯកសណ្ឋានលេខ ឈប់សំខ្លួន ហើយពាក់គ្រឿង
រួមផ្សំផ្សេងទៀតនិងរបៀបប្រើប្រាស់ដូចទ័ពជើងគោក តែកងអាកាសចរត្រូវយោង ឬ កងឯកភាព ដែលមានផ្ទាំង
សញ្ញាលើហោប៉ៅស្កា លើផ្ទាំងឈ្មោះត្រូវពាក់ថែមទៀត ។

៤-ឯកសណ្ឋានលេខ ៤ : (ឯកសណ្ឋានការងារ)

-ឯកសណ្ឋាននេះសំរាប់ពាក់ធ្វើការងារធម្មតាក្នុងការិយាល័យ ឬក្នុងបន្ទាយនិងទំនាក់ទំនងការងារ
ធម្មតា ។

-ការស្បៀងពាក់ : ពាក់អាវខ្ចីពណ៌ក្រហម នៅដៃអាវស្កាពាក់ផ្ទាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង
នៅដៃអាវធ្វើពាក់ផ្ទាំងកងឯកភាព (បើមាន) ខោជើងវែងពណ៌ក្រហម ខ្សែក្រវាត់តូចពណ៌ក្រហម មួកបោល
ពណ៌ក្រហមមានរូបព្រះសង្ឃរាជនៅខាងមុខផ្ទៃខាងស្តាំនិងមានសញ្ញាសក្តិនៅខាងមុខផ្ទៃខាងឆ្វេង ស្បែកជើង
ស្បែក កខ្ចីពណ៌ខ្មៅនិងស្រោមជើងខ្មៅ ពាក់សញ្ញាប្រភេទទ័ពនៅអាវ ផ្ទាំងឈ្មោះនៅលើហោប៉ៅស្កា ហានុមាន
ពាក់នៅឡើយហោប៉ៅស្កា សក្តិនៅលើស្នាដែលមានប្លង់សក្តិខ្មៅ ក្បាលស្រួចនិងពាក់ក្បាលមេដៃ (បើមាន) អាវ
ជានិច្ចកាលត្រូវពាក់ក្នុងខោ ។

-ចំពោះកងនាវាចរនិងអាកាសចរ ត្រូវស្បៀងពាក់ឯកសណ្ឋានការងារតាមការកំណត់ខាងលើ
ហើយពាក់គ្រឿងរួមផ្សំផ្សេងទៀតនិងរបៀបប្រើប្រាស់ដូចទ័ពជើងគោក តែកងអាកាសចរនិងបណ្តាកងឯកភាព
ដែលមានសញ្ញាលើហោប៉ៅស្កា លើផ្ទាំងឈ្មោះត្រូវពាក់ថែមទៀត ។

៥-ឯកសណ្ឋានលេខ ៥ : (ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធ)

-ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធនេះពាក់សំរាប់ចេញប្រតិបត្តិការឬបេសកកម្មក្រៅបន្ទាយ ចំពោះនៅក្នុង
បន្ទាយអាចពាក់បាន តែត្រូវមានការកំណត់ពីមេបញ្ជាការហើយបានឯកភាពគ្នាទូទាំងកងឯកភាព ។

-ការស្បៀងពាក់ : ពាក់អាវវែង ហោប៉ៅប្តូន អាចមួរវែងបាន តែត្រូវឯកភាពគ្នា (បើសិនជាមួរ
ត្រូវមួរទាំងអស់គ្នា) នៅដើមដៃអាវស្កាពាក់ផ្ទាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទនិងដើមដៃអាវធ្វើពាក់ផ្ទាំងកងឯកភាព
(បើមាន) ខោជើងវែងមានហោប៉ៅប្រាំមួយ ជើងខោចងខ្សែ ពាក់មួកភ្លើងមានរូបព្រះសង្ឃរាជពាក់ប៉េដីដាក់រូប
ព្រះសង្ឃរាជទាញបញ្ជីតមកឆ្វេង នៅពេលចេញប្រតិបត្តិការសឹកអាចពាក់មួកដែក (ចំពោះការពាក់មួកគ្រប់
ប្រភេទត្រូវអនុវត្តតាមការកំណត់របស់កងឯកភាពនីមួយៗ បើសិនពាក់មួកណាត្រូវពាក់មួកនោះអោយបានឯកភាព
គ្នាទាំងអស់ ហើយហាមស្បៀងពាក់ដោយគ្មានមួក ពាក់សក្តិប្រយុទ្ធអាវខាងឆ្វេង នៅអាវស្កាពាក់ផ្ទាំងសញ្ញា

ប្រភេទទ័ពប្រទ័ពជំនាញនៅកម្ពុជា (អាចប៉ុកកំណែប្រែកម្រិតអាវុធជាអាវុធនិរន្តរ៍) ធ្លាក់ឈ្នះត្រូវដោះស្រាយអាវុធនិរន្តរ៍
ស្តាំ អក្សរពណ៌ខ្មៅ ពាក់កន្សែងរុំក អាចមិនពាក់បានតាមការកំណត់របស់កងឯកភាព ពាក់សំរាមឡើង (ខ្សែ
ក្រវាត់) និងពាក់ស្បែកជើងកងឯកភាពខ្មៅឬស្បែកជើងមែហ្វូកកង ។

-ចំពោះកងអាវុធនិរន្តរ៍កងឯកភាពពាក់ឯកសណ្ឋានប្រយុទ្ធរបស់ខ្លួន ហើយពាក់គ្រឿងរួមផ្សំនិង
របៀបប្រើប្រាស់ក្នុងទ័ពជើងគោក ។ តែកងអាវុធនិរន្តរ៍កងឯកភាពដែលមានសញ្ញាពណ៌ខ្មៅស្តាំ លើ
ធ្លាក់ឈ្នះត្រូវប៉ុកកំណែប្រែកម្រិតអាវុធជាអាវុធនិរន្តរ៍ ។

៦-ឯកសណ្ឋានបច្ចេកទេសជំនាញ :

-ការស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានបច្ចេកទេសជំនាញដែលបានកំណត់ខាងលើ ចំពោះបណ្តាកងឯកភាព
ដែលមានឯកសណ្ឋាននេះត្រូវពាក់នៅពេលធ្វើការបច្ចេកទេសជាមួយគ្រឿងចក្រនិងឧបករណ៍បច្ចេកទេស ពេល
ចប់ត្រូវផ្លាស់ប្តូរវិញ មិនពាក់ឯកសណ្ឋាននេះដើរចេញក្រៅកងឯកភាពឬក្រៅម៉ោងធ្វើការបច្ចេកទេសឡើយ
លើកលែងតែអ្នកបើកយន្តហោះ ។ ហើយឯកសណ្ឋាននេះមិនចាំបាច់ពាក់សក្តិ សូញាផ្សេងរបស់កងយោធពល
ខេមរភូមិន្ទទេ ។ តែអ្នកបើកយន្តហោះត្រូវពាក់សញ្ញាដែលមាន (ប៉ុកកំណែប្រែ) និងសក្តិ ។

៧-ចំពោះទង់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទគ្រប់បណ្តាធ្លាក់ត្រូវរក្សាទុកកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពថ្លៃថ្នូរ
និងការពារយ៉ាងម៉ត់ចត់បំផុត ។ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំអាស្រ័យត្រូវប្រារព្ធពិធីសប្តាហ៍ប្រណិធានចំពោះមុខទង់របស់ខ្លួន
ម្តង ។ ពេលយកចេញមកក្រៅត្រូវធ្វើអោយបានត្រឹមត្រូវតាមកិច្ចបទប្បញ្ញត្តិ ។

-នាយទាហាន នាយទាហានរងនិងពលទាហានទូទាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវស្លៀកពាក់
ឯកសណ្ឋានតាមការកំណត់ខាងលើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។ ចំពោះបុគ្គលណាមួយដែលមិនបានស្លៀកពាក់អោយបាន
គ្រប់គ្រាន់តាមការកំណត់នេះត្រូវចាត់ទុកជាការលើសនឹងវិន័យរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

-ចំពោះការផលិតត្រូវធ្វើតាមការកំណត់របស់អនុក្រឹត្យនេះ និងមានគុណភាពខ្ពស់ ។

-ក្នុងករណីមានជំនួយពីបណ្តាប្រទេសជាមិត្ត អំពីឯកសណ្ឋានឬយោធពលវិញផ្សេងៗ ហើយខុសពី
ការកំណត់នេះ អាចប្រើប្រាស់បានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការពីក្រសួងការពារជាតិនិងអគ្គមេបញ្ជាការនៃ
កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ៥ .- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦ .- ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ អគ្គមេបញ្ជាការនៃកង
យោធពលខេមរភូមិន្ទ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា
ទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០០
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា និងត្រា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ
ហត្ថលេខា
ស៊ីសុវត្ថិ សិរីវត្ត ឌឿ បាញ់